

1.2 Verhaal: “De vrienden van Hamza”

Op een zondagnamiddag liep Hamza in de buurt van het Rubenskasteel, toen hij een jongen opmerkte met een Duitse herder. Liep naar hem toe en startte een gesprek. “Wat een mooie hond heb jij zeg! En wat een zachte vacht heeft hij. Mag ik hem eens aaien?” “Natuurlijk”, antwoordde de jongen. “Ik ben Carlos en mijn hond heet Max.” “Aangename kennismaking”, zei Hamza, “ik ben Hamza”. “Ik zag je bezig met je smartphone”, zei Carlos, “het lijkt alsof je iets zoekt? Klopt dat?” “Ja, ik zoek schatten met mijn gps”, legde Hamza uit, “Ik doe aan geocachen. Het is een soort van sport en aan de hand van hints probeer ik in de buurt dus schatten te vinden.” Zo begon er stilletjes aan een vriendschap tussen deze jongens.

Sindsdien speelden ze vaak samen en zochten ze dikwijls naar schatten. Hamza had nog een andere vriend, Jabulani. Die woonde in zijn straat. Jabulani keurde echter de vriendschap tussen Hamza en Carlos af en weigerde om nog met Hamza te spelen. Op een dag kwam Hamza Jabulani tegen in het park. “Weet je Hamza, zei Jabulani jaloers, “Carlos is een idioot. Hij is zo dom als een ezel.” Jabulani kon zijn jaloezie niet meer verbergen. Deze jaloezie vrat hem op diep van binnen en hij besloot Hamza gewoon helemaal te negeren. Maar toen hij merkte dat de situatie niet veranderde, besloot Jabulani een stapje verder te gaan. Onderweg naar de bakker viel hij Hamza lastig en bedreigde hem zelfs.

Hamza was verbluft en wist niet wat te zeggen of wat te doen. Hij beseftte dat deze jaloezie een enorm vijandig gevoel teweeg bracht bij Jabulani. In de avond toen Hamza ging slapen, had hij een nachtmerrie over Jabulani. Die zei grijnzend: “Mijn vriend, vergeet mijn woorden niet! Stop je vriendschap met Carlos, of ik maak je kapot!” Hamza werd badend in het zweet wakker. Zijn hart klopte op volle toeren. Hij was niet gewoon verdrietig, maar werd nu ook bang. Hij besloot zijn vriendschap met Carlos stop te zetten in de hoop dat Jabulani zou stoppen met zijn dreigementen. De volgende keer dat Hamza zou geocachen met Carlos, bedacht hij een plan over hoe hij een einde kon maken aan hun vriendschap.

Toevallig vonden Hamza en Carlos die dag super veel verborgen schatten en speelden ze samen urenlang met Max. Plots was Max even iets te enthousiast. Hij sprong wild op Hamza waardoor die met zijn hoofd op een grote steen viel. Hamza’s voorhoofd bloedde en hij had pijn. Carlos had gelukkig steeds een verbanddoosje bij en haalde er vlug een pleister uit. Hij gaf Hamza een knuffel en vroeg hoe het met hem ging. Op dat moment begreep Hamza wat ware vriendschap was en dat hij Carlos niet wou verliezen omwille van Jabulani. Liever brak hij de zogezegde vriendschap met Jabulani zelf.

Eens Hamza terug thuis was, besloot hij om zijn hart te luchten bij zijn opa en vertelde hem wat er allemaal gebeurd was. Zijn opa was een wijze man en zei: “Kijk mijn jongen, mensen die je vragen om slechte dingen te doen, je bedreigen en achter je rug roddelen, kan je niet vertrouwen. Hun hart is niet zuiver en bevat slechtheden”. “Laten we Jabulani helpen, Hamza”, zei opa, “we kunnen hem waarschuwen zodat hij zijn gedrag kan veranderen.

Enkel zo zal hij verder geen mensen meer kwetsen.” Glimlachend voegde hij eraan toe: “Schrijf Jabulani een brief en beschrijf daarin duidelijk je gevoelens. Stop daarna deze brief in zijn brievenbus...” Hamza ging naar zijn kamer en nam pen en papier. Hij besloot een brief te schrijven naar Jabulani, net zoals zijn opa hem had aangespoord.

“Beste Jabulani”, begon hij. *Ik voel me heel erg boos. Je kan je misschien niet voorstellen hoe boos ik wel ben. Ik voel me niet goed in mijn vel en mijn hart doet pijn. Jouw pestgedrag en bedreigingen zorgen ervoor dat ik al dagenlang lig te huilen in mijn bed...*” Hamza schreef al zijn gevoelens van zich af.

Enige tijd later, toen Jabulani de lange en emotionele brief van Hamza las, drongen de gevolgen van zijn daden pas echt goed tot hem door. Hij besepte nu wat zijn gedrag allemaal teweeg had gebracht. De volgende dag besloot Jabulani naar het huis van Hamza te gaan en klopte hij aan. Een beetje verschrikt zag Hamza Jabulani staan voor het raam. Maar deze keer kwam hij niet dreigen. Jabulani zwaaide en riep: "Hé Hamza, wat denk je ervan om Carlos op te pikken en met z'n drietjes te gaan voetballen op het plein?"

- ▶ Zeg met één zin wat je hebt geleerd over dit verhaal?
- ▶ Ervoer jij zelf al eens jaloezie (bij jezelf dus)?
- ▶ Hoe ging je ermee om?
- ▶ Heb je al eens gemerkt dat iemand jaloers was op jou en wat voelde je toen? Hoe ging je hiermee om?
- ▶ Bespreek: wat kan je doen als je bedreigd of gepest wordt?
- ▶ **Verzin met minstens 10 zinnen op een apart blad:**
  - een leuk verhaaltje over vriendschap,
  - of een leuk vervolg van het verhaal “De vrienden van Hamza”.

